

REDAKCIJAS SLEJA

Rit pēdējās nedēļas un pēdējās dienas pirms vasaras sākuma. Šis laiks ir bagāts ar dažādas sarežģītības pakāpju pārbaudījumiem. Citiem tie ir noslēguma pārbaudes darbi, citiem valsts

augstākā līmeņa eksāmeni. Tas prasa daudz enerģijas, bet cik labi, ka aiz stūra jau jūtama vasaras smarža.

Pēdējie mēneši ir bijuši bagāti arī ar dažādiem notikumiem - klases ekskursijas, iepazīstot Latvijas un citu valstu kultūru, Ēnu diena, ielūkojoties nā-

kotnes iespējās, koru un deju skates, gatavojoties Dziesmu svētkiem, Olimpiskā diena, kārtīgi izkustoties, mācību priekšmetu olimpiāžu uzvarētāju un skolēnu mācību uzņēmumu apbalvošanas pasākums, koncertlekcija ar Tautumeitām, ieklausoties mūzikas skaņās, skolēnu pašpārvalžu sadraudzības pasākumi, satiekoties ar vienādi domājošajiem, kā arī nervu kutinošais hokeja čempionāts, kam seko līdzī gandrīz katrs ģimnāzists.

Tik daudz kas piedzīvots mācību gada pēdējos mēnešos, bet piedzīvojumiem bagāts ir bijis arī viss mācību gads! Dodamies vasarā, lai atkal tiktos jau septembrī!

Foto no personīgā arhīva
Līna Bērziņa (12.b)

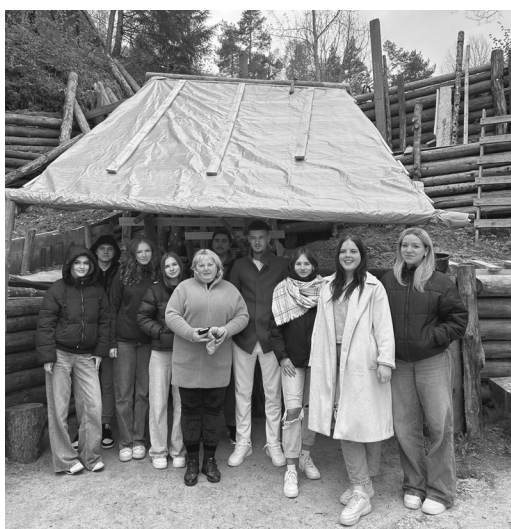
Burvīgāko saulrietu ķerot

Šī gada maijā 12.a klase devās ekskursijā uz Latvijas otro galu - Kurzemi. Divu dienu laikā, sākot ar pilīm un beidzot ar Kolkas ragu, klasei ļoti ātri paskrēja laiks, kas palīdzēja vēl vairāk saliedēties pirms izlaiduma.

Ekskursijas pirmajā dienā pēc Jaunmoku pils apmeklējuma

klase devās uz Kuldīgu, kur tika apskatīta Ventas Rumba, kā arī bija iespēja pavadīt brīvo laiku vecpilsētā. Vakarpusē ieradāmies viesu namā Jūrkalnē, kur sagaidījām saulrietu. Otrajā dienā braucām uz Ventspili, un bija iespēja baudīt braucienu ar kuģi „Hercogs Jēkabs”, kas atstāja labu iespaidu ikvienam. Pēdējais apskates objekts - Kolkas rags. Mājup ceļā visi bija noguruši, bet gandarīti par piedzīvoto.

Kristiāna Knoha (12.a):
„Bieži nesanāk braukt uz Kurzemi, līdz ar to bija interesanti apskatīt vietas, kurās vēl neesmu bijusi. Laikapstākļi arī

bija lieliski, tāpēc pie jūras pavērās apburošs skats, īpaši saulriets, tikai ja neskaista stipro vēju. Protams, pati labākā ekskursijas daļa bija pavadīt laiku ar klasesbiedriem.”

Linda Broka (12.a):
„Super ekskursija, patika visas apskates vietas, smēlos iedvesmu un jaunas zināšanas. Skats uz jūru, kad bija saulriets,

viennozīmīgi bija mana mīļākā ekskursijas daļa.”

Sanija Juška (12.a):
„Ekskursija bija ļoti aizraujoša. Lai arī ceļš bija garš, laiks paskrēja nemanot. Visi apskates objekti bija interesanti. Palikām pa nakti skaistā viesu namā Jūrkalnē, kur vakarā pie jūras baudījām saulrietu. No otrās dienas visvairāk atmiņā palicis Kolkas rags, kur arī bija skaists skats, lai arī bija ļoti auksti, tas noteikti netraucēja atpūsties un izbaudīt laiku ar klasesbiedriem.”

Foto no klases arhīva
Skārleta Elizabete Šnēbaha (12.a)

ĪSZIŅAS

- Lai izcīnītu dalību XIII Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, aprīlī Madonas Valsts ģimnāzijas koris un deju kolektīvi piedalījās skatēs.

- Madonas Valsts ģimnāzijas komanda uzsāk dalību IAC projektā „Iespējo līdzdalību”.

- 7.aprīlī kinoteātrī kopā visi baudījām latviešu jaunāko komēdiju „Vecāku sapulce”.

- 10.aprīlī Lieldienu noskaņās Madonas Valsts ģimnāzijā viesojās tautas mūzikas grupa „Tautumeitas” ar koncertlekciju „Gadskārtu dziesmas”.

- 16.aprīlī Skolēnu padomes komanda piedalās skolēnu pašpārvalžu pasākumā Cēsu Valsts ģimnāzijā. Daudz jaunu ideju darbam!

- 25.aprīlī kopīgi vienojāmies Olimpiskās dienas rīta rosmē.

- FIZMIX erudīcijas konkursa finālā piedalās 3 ģimnāzijas komandas. Kopvērtējumā 6.vieta mūsu komandai „Zeta 21”.

- Latvijas Skolu orientēšanās kausā 2025ģimnāzijas komanda pirmo reizi kopvērtējumā ieguva 2.vietu.

- Starp labākajiem skolēnu mācību uzņēmumiem Latvijā arī mūsu skolas SMU „Blum” un SMU „Birdfull”.

- No 13.maija 9.,11.,12.klašu skolēniem sācies aktīvs eksāmenu laiks. Laiks rādīt apgūto!

- 23.maijā notiek Skolēnu padomes vadītāja vēlēšanas. Gaidām rezultātus!

- 29.maijs — Sporta diena.

- Vēl liecības, atvadu vārdi, un vasaras brīvlaiks var sākties!

Viviāna Ribakova-Roledere (11.a)

Labākie SMU Latvijā

No 28. līdz 30.aprīlim Liepājā norisinājās valsts mēroga skolēnu mācību uzņēmumu (tālāk SMU) programmas fināls, Jauno uzņēmēju dienas—Gen-E Latvia 2025. Latvijas finālam no vairāk nekā 1700 uzņēmumiem izvirzīti 20 labākie skolēnu mācību uzņēmumi vidusskolu grupā un 11 labākie pamatskolu grupā. Labāko vidū arī 2 SMU komandas, „Blum” un „Birdfull”, no Madonas Valsts ģimnāzijas.

„Blum” komanda jau iepriekš ir guvusi labus panākumus dažādos citos konkursos: 1.vieta Swedbank “Biznesa skicēs”, nominācijas „Best trade fair display stand”, „Uz zināšanām balstīts SMU”, „Tehnoloģiskas inovācijas prece vai pakalpojums” u.c.

Atgādinām, ka SMU „Blum” ir radījuši inovatīvu hidroponiskā dārza iekārtu un tās monitoringa aplikāciju, kas ļauj audzēt augus bez augsnes – ar barības vielām bagātinātā ūdenī. Lietotājs ar viedtālruni seko līdzi mitrumam, temperatūrai, gaismai un barības vielu koncentrācijai. Uzņēmumā darbojas **Monta Mālniece (11.b)**, **Aksels Vuhts (11.b)** un **Juris Čelapīters**.

Fināls norisinājās 2 dienas. Pirmās dienas galvenais uzdevums bija 4 minūšu SMU prezentācijas žūrijai un konkurentiem. Dažiem no mums šis bija satraucošs uzdevums, jo nācās kāpt uz skatuves, būt publikas priekšā, runāt mikrofonā un galu galā arī iekļauties laikā. Uztraukums bija jūtams, toties noprozentējām sevi veiksmīgi.

Otrajā dienā komanda stājās pretī diviem uzdevumiem: SMU intervijām pie stendiem un panelintervijai ar žūriju. Šoreiz intervijas pie stendiem bija īsākas. Tirdziņos

tās parasti ilgst līdz pat 6 stundām, toties šoreiz bija tikai 2 stundas. Lai gan laiks bija mazāks, tas uzdevumu nemaz nepadarīja vieglāku. Žūrija uzdeva ļoti tiešus, konkrētus un detalizētus jautājumus.

Pēc intervijām pie stendiem sekoja panelintervija. Tā ir 7 minūšu intervija ar žūriju, kur komanda ir 1 pret 1 ar žūriju. Mēs bijām pirmā komanda no vidusskolas grupas, kura devās pie žūrijas. Jautājumus uzdeva gan latviešu, gan angļu valodā.

Un, visbeidzot, dienu noslēdzām ar apbalvošanas ceremoniju, kur paziņoja, ka esam ieguvuši 1.vietu un ceļazīmi uz SMU Eiropas finālu Atēnās, Grieķijā. Šāda iespēja tiek piešķirta vidusskolas grupas 1.vietas ieguvējiem. Fināls norisināsies 1.-3.jūlijam Atēnās, un šobrīd „Blum” aktīvi strādā pie produkta un zīmola, lai parādītu savu labāko sniegumu. Esam ļoti pateicīgi par augsto novērtējumu un darīsim visu to labāko, lai Latvija paliek atmiņā ar labiem rezultātiem un jaunām inovācijām!

Arī SMU „Birdfull” guva panākumus—2.vieta pamatskolu grupā. Uzņēmums piedāvā barības bumbas putniem – dabīgu un videi draudzīgu produktu, kas palīdz rūpēties par spārnotajiem draugiem. Ar savu ideju skolēni iedrošina ikvienu palīdzēt dabai ar maziem, bet nozīmīgiem darbiem. Uzņēmumā darbojas **Eva Maija Vītola (7.b)** un **Karļina Petrova (7.a)**.

*Foto no JA Latvia
Monta Mālniece (11.b)*

Atskats uz Ēnu dienu 2025

2025.gada 4.aprīlī visā Latvijā norisinājās izglītības organizācijas Junior Achievement Latvia (JA Latvia) organizētais karjeras izglītības pasākums skolu jauniešiem – “Ēnu diena”. Ēnu dienas mērķis ir iepazīstināt skolēnus ar dažādu profesiju un nozaru prasībām, lai palīdzētu jauniešiem izvēlēties profesiju un atbilstoši sagatavotos darba tirgum.

Ēnu dienā skolēni dodas līdzi kādam pieaugušajam uz darbu, lai redzētu, kāda ir viņa ikdiena. Tā ir lieliska iespēja uzzināt vairāk par dažādām profesijām. Uzzināsim, ko 8.a klases skolēni ir ēnojuši un kā viņiem šajā dienā gāja.

Alise Rimša (8.a): „Es ēnu dienā ēnoju zobārsti un zobārsta palīgu. Es izvēlējos šo profesiju, jo mani tas ļoti interesē un es vēlējos redzēt, ko zobārsti dara. Interesantākais notikums, kamēr es ēnoju, bija tas, ka visi pacienti bija vecāki par 13 gadiem, un tajā dienā nebija neviena bērna, kurš būtu jaunāks. Es uzzināju, ka zobārsti nemaina rīkus un uzgaļus, bet gan tos ļoti kārtīgi nomazgā. Es gribētu tur strādāt, jo tu nestrādā viens, bet gan ar citiem cilvēkiem, un likās ļoti interesants darbs.”

Liene Riekstiņa (8.a): „Es ēnoju sporta un atpūtas bāzes “Smeceres sils” vadītāju Gunāru Ikaunieku, jo vēlējos uzzināt, kāda ir šādas profesijas ikdiena. Interesantākais brīdis bija izbrauciens pa bāzes teritoriju, kur redzējām, kādi uzlabojumi veikti mežā. Uzzināju, ka daļa darbu notiek mizgraužu izraisīto postījumu dēļ. Sapratu, ka pati šo profesiju, visticamāk, neizvēlētos, jo tā prasa daudz darba pie datora un ātru lēmumu pieņemšanu.”

Evija Sveikāte (8.a): „Ēnu dienā es biju ēnot pirmskolas skolotāju. Es izvēlējos ēnot šo profesiju, jo man interesē darboties ar cilvēkiem, mācību process, un man bija iespēja ēnot manu bijušo bērnudārza skolotāju. Tur es piedalījos aktivitātē, kurā taisīju putnu ligzdu un putnu no papīra un zariem kopā ar bērnudārza darbiniekiem. Es uzzināju to, ka, lai būtu par labu skolotāju, ir jābūt gatavam būt optimistiskam un dzīvespriecīgam, un jāprot izbaudīt savu darba ikdienu. Šo profesiju neizvēlētos kā pirmo variantu, vairāk kā otro, jo man ir citas profesijas, kas vairāk interesē.”

Sibilla Jankauska (8.a)

Ēnu dienā devos uz Madonas slimnīcu iepazīt vecmātes un ginekologa profesiju. Šī bija salīdzinoši interesanta un līdz šim man nebijusi pieredze, ko noteikti ņemšu sev līdzi visu atlikušo dzīvi.

Iepazinot ar dokumentāciju un ikdienas pienākumiem, kā arī apskatīju Madonas slimnīcas Dzemdību nodaļu. Protams, kas ir Ēnu diena, ja neesi iepazinies ar galveno profesijas pārstāvja pienākumu, kas manā gadījumā bija sagaidīt jaunas dzīvības nākšanu pasaulē. Vecmāte, manuprāt, ir otra mamma, pirms piedzimst bērniņš, un šis darbs nav tikai profesija, būt vecmātei nozīmē būt daļai no dzīvības sākuma stāsta, būt pirmajai, kas sveic pasaulē jaunu elpu, un pirmajai, kas mierina mātes satraukto sirdi. Tas ir dvēseles darbs, sargāt brīnumu, kad dzimst jauna dzīvība.

Šī bija noderīga un neaizmirstama pieredze, guvu ieskatu ne tikai ikdienā, bet, iespējams, savā nākotnē, jo tā ir profesija, ko vēlētos apgūt nākotnē.

Foto no Kristiānas personīgā arhīva
Kristiāna Kartušina (11.a)

Katru gadu cenšos izmantot iespēju ēnot un šogad izvēlējos iepazīt tuvāk kosmētiķa profesiju Starptautiskajā CIDESCO Rīgas Kosmētikas skolā.

Kā jau pienākas, no sākuma mūs, meitenes, iepazīstināja ar skolas kārtību, mācību un darba iespējām pēc diploma iegūšanas. Pēc tam jau devāmies nelielā ekskursijā, kur mūs arī iepazīstināja ar dažādām ierīcēm un instrumentiem, kuri ir izmantojami kosmētiķa darbā. Pēc telpu apskates varējām darboties praktiski. Mūs sadalīja pāros un izdalīja katrai sejas ādas analīzes lapu. Kā īstas kosmētiķes varējām noteikt pārinieces sejas ādas tipu un ar tās raksturojumu iegūt arī padomus sejas ādas kopšanai ikdienā. Pēc praktiskās darbošanās bija neliela tējas pauze ar uzkodām, kur varējām uzdot jautājumus, kas radušies ēnošanas procesā.

Tad mums bija iespēja vērot, kā brīvprātīgajai kandidātei veic ultraskaņas sejas tīrīšanu, paskaidrojot ikkatru soli, tajā izmantotos produktus un roku vēzienus.

Manuprāt, šī ēnu diena, tāpat kā pārējās, bija ļoti noderīga, jo tiešām var ieskatīties profesijā jau gandrīz kā tās pārstāvis, nevis tikai skolēns ar jautājumiem un neziņu par darba pieredzi un iespējām.

Kristīne Bernāne (11.a)

Ēnu dienā devos uz Valsts policijas iecirkni Madonā. Šogad nolēmu pamēģināt noskaidrot, kā strādā Valsts policijā izmeklēšanas nodaļa tieši kriminālistikas ziņā. Lai gan mani ļoti biedē slepkavības, izlēmu, ka būtu labi patrenēt raksturu.

Tikšanās norisinājās pulksten deviņos. Mūs sagaidīja un visus ievada konferenču zālē, kur sīkāk pastāstīja par policijas darbu, kādām īpašībām jābūt un kas vispār jādara policistam. Tad vēlāk tikām sadalīti pa grupām, un katrs gāja ēnot savu policistu.

Šī diena bija lieliska un iedvesmu pilna. Lai gan mums nerādīja lietas, kas tiek izmeklētas, jo tas skaitās valsts noslēpums, bet tika ļoti labi aprakstītas dažādas situācijas un kā tajās rīkoties. Jutos kā pie psihologa vizītē, jo šie policisti iedrošināja un teica: „Katrs cilvēks uz situāciju reaģē citādi, un nekad nav „nepareizas reakcijas”.” Kopumā diena bija izzinoša, bet noteikti nākamgad pamēģināšu doties ēnot uz prokuratūru.

Viviāna Ribakova-Roledere (11.a)

Šogad Ēnu dienā **Artūrs Audže no 11.b klases** devās uz vienu no diviem galvenajiem farmācijas uzņēmumiem Latvijā „Olpha”. Dienas sākumā tika laipni sagaidīts ar uzkodām un prezentāciju par uzņēmumu, tās vēsturi un nākotnes iecerēm. Tālāk devās pie sava ēnu devēja, kas atlikušās dienas garumā deva ieskatu viņa darba dienā. Artūram bija iespēja apskatīt laboratorijas, lielražošanas iekārtas, un visāda veida aprīkojumu, ko ikdienā izmanto ķīmiķi. Kā bonusu viņam parādīja, ar ko pašlaik nodarbojas ēnu devējs, kā arī ļāva piedalīties procesā. Kopumā Artūrs atzīst, ka ir priecīgs, ka izvēlējis ēnošanai tieši šo uzņēmumu, jo tas lieliski parādīja darba ikdienu, dzīvi laboratorijā un ko nozīmē būt par ķīmiķi.

Monta Mālniece (11.b)

Ēnu dienā 10.b klases skolēniem sanāca katram atklāt ko jaunu, ēnojot savu izvēlēto personu. Visi ēnoja profesiju, kas viņiem interesē, kāds vēroja sociālo mediju kompānijas darbu, kāds - arhitektu darbu. Šī Ēnu diena sniedz iespēju iepazīt dažādas profesijas praktiskā vidē, palīdzot izprast, vai šis darbs varētu būt piemērots pašam nākotnē. 10.b klasē katram ir savs interesantais stāsts, ko stāstīt par savu Ēnu dienu, bet vieni no visinteresantākajiem ir par to, kāda ir traumatologa- ortopēda un arhitekta ikdiena.

Evelīna Cimuška (10.b) tika pie iespējas ēnot traumatologu-ortopēdu, ieskatoties šo ārstu ikdienas darbā. Jauniešiem bija iespēja redzēt, kā operāciju māsas gatavoja operācijām, saliekot nepieciešamos instrumentus, varēja vērot arī ārsta un anesteziologa darbu pirms operācijas. Skolēniem bija iespēja redzēt, cik cītīgi un atbildīgi gan operāciju māsas, gan ārsti mazgā un dezinficē rokas.

Ēnu dienas laikā skolēniem bija unikāla iespēja piedalīties arī pašā operācijā kā novērotājiem. Viņi tika īpaši sagatavoti - lai ievērotu sterilitāti, saņēma nepieciešamo aizsargapģērbus - masku un cepurīti. Operācijas laikā skolēni varēja vērot visu procesa gaitu, sākot no pacienta sagatavošanas līdz ķirurģiskajām darbībām un komandas savstarpējai sadarbībai. Šī pieredze daudziem bija ļoti iedvesmojoša un deva skaidrāku priekšstatu par ārsta profesijas atbildību, sarežģītību un precizitāti.

Skolēniem arī tika dotas iespējas iepazīties ar ambulatoru darbu, ar ko saskaras ikdienā ārsti. Ambulatorajā darbā ārsti un medicīnas personāls pieņem pacientus poliklīnikās, veselības centros vai ārstu praksēs, veic konsultācijas, izmeklējumus, diagnostiku un dažkārt arī nelielas procedūras.

Interesanta iespēja Ēnu dienā tika dota arī **Alisei Sidorenko (10.b)**, kura ēnoja arhitektu Jāni Liepiņu. Ēnojot arhitektu, skolēni varēja redzēt, kā top ēku un telpu projekti – no idejas līdz tehniskajiem projektiem. Varēja uzzināt, kā arhitekts strādā ar datorprogrammām, kā domā par dizainu un sadarbojas ar citiem kolēģiem. Varēja saprast, kā cilvēki strādā, lai šie projekti tiktu realizēti. Skolēni tika iepazīstināti ar šobrīd uzsāktajiem projektiem, piemēram, kāda būs Madonas Mīlestības graviņa un turpat tuvumā esošais diķis ar strūklaku atbilstoši skicēm un datorprogrammas modelēšanas variantiem.

Elza Marta Žvagiņa (10.b)

Skolēnu pašpārvalžu sadraudzības pasākums "Spuldze" Cēsīs

16.aprīlī seši Madonas Valsts ģimnāzijas Skolēnu padomes pārstāvji un skolotāja Raivita Sondore devās uz Cēsu Valsts ģimnāziju, lai piedalītos skolēnu padomju sadraudzības pasākumā „Spuldze”.

Sis pasākums notika jau astoto gadu, un tā mērķis ir satikties ar citām valsts ģimnāziju Skolēnu domēm, iegūt jaunas zināšanas un prasmes turpmākajam darbam. Līdzīgi kā mūsu rīkotajā pašpārvalžu salidojumā. Šoreiz pulcējās jaunieši no 14 Valsts ģimnāzijām.

Pasākumu jaudīgi atklāja Cēsu Valsts ģimnāzijas skolēns Mīkēlis Kočāns ar dziesmu „Līme līp”. Pēc tam sekoja saruna „Nevienu neko nezina” ar Mārtiņu Dinsbergu – interneta personību. Mārtiņš pastāstīja par savu dzīves pieredzi un to, kā šobrīd filmē reklāmas plaši atpazīstamiem Latvijas uzņēmumiem un izklaides video sociālajiem tīkliem.

Pēc tam klausījāmies mūziķi Jorenu Šteinhauera, plašāk pazīstams ar dziesmām „Paldies Latīnam” un „Cake to bake”. Caur dziesmām un aizraujošu prezentāciju uzzinājām

par viņa ceļu uz Latviju no Vācijas un citiem dzīves piedzīvojumiem.

Turpinājumā darbojāmies grupu aktivitātēs un tuvāk iepazīnām citu. Noslēgumā diplomu un sirsnīgas atvadas! Pēc pasākuma skolēnu padomes vadītāja Lauma Riekstiņa (11.a) atzina: „Uz „Spuldzi” devos jau otro gadu un varu droši teikt, ka šogad man patika labāk

nekā pagājušogad. Bija prieks satikt iegūtos draugus no Madonas Valsts ģimnāzijas pašpārvalžu salidojuma, kā arī aprunāties ar citiem aktīvistiem, kurus satikām pirmo reizi. Īpaši pārsteidza Jorena Šteinhauera uzstāšanās, jo tā bija ļoti enerģiska, smieklīga un piedzīvojumiem bagāta. Manuprāt, šādi pasākumi ir ļoti noderīgi, jo tajos mēs varam aprunāties ar cilvēkiem, kuri domā līdzīgi mums, un smelties jaunas idejas no šīm sarunām, ko vēlāk ieviest mūsu skolā.”

Foto no facebook.com

Madara Paula Eglīte (11.c)

Pēdējais skolas “spec” uzdevums – Vasaras plānošana!

Kad skan pēdējo stundu zvans un sajūta ir tāda, it kā somas pašas lec uz pleciem un kājas nes uz mājām, lai varētu baudīt trīs mēnešu brīvdienas, rodas jautājums: „Un ko tagad? Kādi būs mani plāni šovasar?”, esam uzrunājuši vairākus ģimnāzistus, lai uzzinātu un varbūt smeltos iedvesmu par to, ko gan var iesākt vasarā, kādus mērķus izvirzīt un kā baudīt šīs siltās, un burvīgās (cerams) 92 dienas.

Agnete Širone (7.b): „Vasarā es plānoju braukt uz nometni un jautri pavadīt laiku kopā ar draugiem.”

Marta Strazdiņa (7.b): „Mans plāns vasarai ir – pavadīt laiku ar draugiem un doties uz nometnēm.”

Elza Džuljeta Berga (9.b): „Es došos uz dziesmu svētkiem, pārstāvēt Madonas Valsts ģimnāziju, kā arī došos uz nometnēm un, iespējams, strādāšu.”

Agate Liepiņa (9.b): „Plānoju doties uz dziesmu svētkiem un nometnēm, šovasar laikam nestrādāšu.”

Maxim Bauer (10.a): „Jūnijā taisos piedalīties daudz pasākumos, piemēram, dziesmu svētkos, protams, Līgo. Turklāt šovasar plānoju strādāt – jūlijā un augustā. Un, protams, pavadīt laiku dabā, lai izbaudītu dabas skaistumu.”

Rodrigo Patriks Šipolnieks (10.b): „Piedalīšos latviešu dziesmu un deju svētkos, paplašinot savu zināšanu klāstu. Mērķis ir sajūst sevi kā daļu no Latvijas. Plānoju laiku pavadīt aktīvi ar draugiem, piedalīties pārgājienos un braucienos ar velosipēdu, svinēt savu un draugu dzimšanas dienu un, protams, arī strādāt, jo man viens gudrs cilvēks teica „darbiņš jāmiļ”.”

Nelliņa Rūnika (10.c): „Šobrīd meklēju darbu vasarai uz diviem mēnešiem, protams, piedalīšos dziesmu svētkos.

kos. Augustā man ir plānā ar manu patēvu lēkt no 80m augstuma, kā arī plānoju ar pusi aizbraukt uz Lietuvu un tur padzīvot dažas dienas pie jūras.”

Voldemārs Zembergs (11.b): „Vasarā strādāšu un iešu uz koncertiem.”

Rihards Jefimovs (11.b): „Es vasarā strādāšu un rīkošu futbola pasākumus.”

Marta Evelīna Zariņa (11.a): „Vasarā plānoju divus mēnešus strādāt un augustā doties uz VAM nometni. Plānoju nākotnē pievērsties militāram virzienam, tāpēc domāju, ka tā būs lieliska pieredze un iespēja iegūt dziļāku ieskatu mūsu aizstāvju ikdienā. Bet, protams, arī plānoju pavadīt lieliskus brīžus ar ģimeni un draugiem. Atvēlēt laiku atpūtai un jaunām daudzām lieliskām atmiņām, kas drīz jau būs.”

Kristīne Bernāne (11.a): „Katrā vasarā cenšos dabūt kādu darbu, jo zinu, cik mūsdienās darba devējiem ir svarīga pieredze, un tad, kad man ir darbs, es brīvlaiku pavadu daudz produktīvāk. Tā kā ar mammu ikdienu pavadām skolā, mums abām brīvlaiks ir reizē, tāpēc parasti izmantojam šos trīs mēnešus, lai veiktu remontdarbus laukos. Protams, klāt nāk arī dažādas izklaides ar radiem un draugiem, bet tās parasti ir spontānas, tāpēc nevaru paredzēt, kādi piedzīvojumi sagaidāmi šogad.”

Kopējie pamatzuddevumi ir – darbs, atpūta un, protams, kur gan bez dziesmu svētkiem, ko daudzi jaunieši gaida ar nepacietību. Lai saulaina un atmiņu pilna jums ir šī vasara! Uz drīzu tikšanos septembrī un veiksmi divpadsmitajiem un devītajiem tālākajās dzīves gaitās!

Viviāna Ribakova-Roledere (11.a)

Projekts „Iespējo līdzdalību”

Izglītības attīstības centrs (IAC) 2025.gada janvārī uzsāk īstenot projektu “Iespējo līdzdalību!”. Pasākumu finansiāli atbalsta Sabiedrības integrācijas fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Projekta mērķis ir veicināt pilsoniskās sabiedrības ilgtspēju, paaugstinot pedagogu un jauniešu pilsonisko kompetenci – apgūstot apmācību programmu un īstenojot uz iekļaušanu, sadarbību un sociālo atbildību vērstu pilsonisko praksi kopienās.

Projektā iesaistītas 8 skolu komandas (3 pedagogi un 4 skolēni) no dažādiem Latvijas reģioniem: Aizkraukles novada vidusskola, Brocēnu vidusskola, Daugavpils Tehnoloģiju vidusskola-licejs, Ilūkstes Raiņa vidusskola, Maltas vidusskola, Rīgas 72.vidusskola, Rīgas Ostvalda vidusskola un arī Madonas Valsts ģimnāzija.

4.aprīlī mūsu skolas jaunieši — Kārlis Rozentāls (10.b), Alekss Purenš (10.b), Kārlis Augusts Vītols (10.b) un Matīss Pavārs (9.c) devās uz pirmo jauniešu—mentorū tikšanos Rīgas 72.vidusskolā.

Semināra vadītājas IAC ekspertes Ingūna Irbīte un Daina Zelmene iepazīstināja dalībniekus, kā “solī pa solim” īstenot pašvaldību vēlēšanu simulācijas, kurās vēlēšanas notiek maksimāli pietuvinātas realitātei, un topošie vēlētāji mācās izdarīt izvēli un praktizēt balsošanu. Jaunieši – mentorī uzzināja, kā savās skolās ierīkot vēlēšanu iecirkni, kā izveidot vēlēšanu komisiju, kā skaitīt balsis un kā komunicēt par vēlēšanu rezultātiem. Semināra otrā daļā bija iespēja diskutēt par jauniešiem aktuālām problēmām un izvirzīt jautājumus, kuru risināšanu vēlētos iekļaut savu pašvaldību deputātu darba kārtībā, rakstot vēstuli vai sagatavojot iesniegumu pašvaldības deputātiem.

Pēc semināra jauniešu—mentorū uzdevums bija īstenot kādu no apgūtajām aktivitātēm skolā. Skolēnu padomē, arī 10.b un 8.b klasē tika diskutēts par jauniešiem aktuālajām problēmām un izvirzīti jautājumi, ko iekļaut vēstulē pašvaldības deputātiem. Kā galvenās problēmas minētas - nav vietas, kur jauniešiem pulcētiem vakaros pēc jauniešu centru darba laika beigām, kā arī nav pietiekamas atbalsta iespējas

mentālo problēmu gadījumā. Šobrīd uzsākta iniciatīvas vēstules sagatavošana.

Tāpat projekta ieteikumi ņemti vērā, 23.maijā organizējot Skolēnu padomes vadītāja vēlēšanas. Lai situāciju padarītu līdzīgāku pašvaldību vēlēšanām, tika sagādāta vēlēšanu urna, aizslietņi. Urna tika uzraudzīta un apsargāta. Vēlēšanās varēja piedalīties tikai uzrādot pasi, ID vai ISIC karti.

Alekss Purenš atzina: „Projekts „Iespējo līdzdalību”, no sākuma likās diezgan garlaicīgs, bet, izrādās, tas ir ļoti labs veids, kā attīstīt savas publiskās runāšanas un darba prezentēšanas prasmes. Pagaidām viss ir izdevies kā plānots un pat ir vieglāk, kā likās. Ar nepacietību gaidu novembri, lai atkal satiktu unikālos cilvēkus no citām skolām, ko iepazīnu projektā.”

Darbojoties projektā, iesaistītie jaunieši apguvuši prasmes, kā būt jauniešu-mentoram, runāt publikas priekšā, vadīt nodarbības, kā arī vairāk uzzināts par pilsoniskās līdzdalības iespējām. Noskaidrots, kādas ir problēmas un kas ir nepieciešams jauniešiem Madonas novadā, kā arī iegūti jauni draugi.

*Foto autore Raivita Sondore
Kārlis Rozentāls (10.b)*

Kopīgā piedzīvojumā uz Poliju

21.aprīlī pēdējā klases ekskursijā uz Poliju devās 12.b,c klase. Tas bija trīs dienu piedzīvojumiem bagāts ceļojums pa Polijas un Lietuvas skaistākajiem nostūriem.

Pirmajā dienā devāmies no Madonas caur Kauņu uz Goļdapu, apmeklējot tādus ievērojamus objektus kā Suvalku dabas parka „Laika kalns” un simbolisku triju valstu krustpunktu. Otrajā dienā apmeklējām Hitlera slaveno bunkuru “Vilku midzenis”. Naktsmītnes bija viesnīcā ar SPA un akvaparka iespējām. Noslēdzošajā dienā maršruts veda uz ciematu Vīgrī, kur apskatījām klostera kompleksu. Īss, bet piesātināts ceļojums, ar neaizmirstamiem iespaidiem un jaunām atklāsmēm.

Lauma Vīgante (12.b): „Šī pavisam noteikti bija viena no labākajām klases ekskursijām. Lai gan ceļā uz Poliju tika pavadītas vairākas garas un nogurdinošas stundas, laiku piepildīja klases puīšu skanīgais dziedājums un joki. Jau pirmajā ekskursijas dienā izbaudījām Polijas skaistās ainavas un dabu, tomēr, manuprāt, otrā diena ikvienam paliks atmiņā, jo atpūta viesnīcas akvaparkā bija tieši tas, kas mums pirms saspringtā eksāmenu laika bija vajadzīgs.”

Madara Alīsijs Pērkone (12.c): „Šis brauciens bija ļoti emocionāls, jo es sapratu, ka tā bija mūsu klases pēdējā kopīgā ekskursija. Es centos izbaudīt katru mirkli, kuru pavadīju ar saviem klasesbiedriem. Varu izteikt viedokli, ka, manuprāt, viena no foršākajām atrakcijām noteikti bija akvaparks, jo tas bija gan relaksējoši, gan atraktīvi pavadīts laiks. Tomēr es varu piebilst to, ka autobusā arī nebija garlaicīgi, jo klases puīši izklaidēja ar savām lieliskajām dziedāšanas prasmēm. Protams, mūsu gids Gatis nežēloja dalīties ar visdažādākajiem faktiem, ko nekad nebiju dzirdējusi. Kopumā ekskursija bija ļoti jautra, bet arī ļoti nogurdinoša, tomēr tas bija tā vērts, un nenožēloju izvēli braukt uz Poliju.”

Markuss Peilāns (12.c): „12.b,c devās trīs dienu ekskursijā uz Poliju, kur iepazīnāmies ar šīs valsts kultūru un vēsturi. Ceļojuma laikā izbaudījām arī poļu naktsdzīvi un pastaigājāmies pa skaistajām vecpilsētu ieliņām. Ekskursija bija izglītojoša, jautra un saliedējoša, tā paliks atmiņā kā viens no šī mācību gada spilgtākajiem piedzīvojumiem.”

Estere Spridzēna (12.c)

Koris ceļā uz dziesmu svētkiem

Šogad liela daļa Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu meklē iespēju piedalīties XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Kolektīvi aug gan skaitā, gan garā, taču īpaši izceļas Madonas Valsts ģimnāzijas Jauktais koris, kura rindas šajā gadā piepildījās kā nekad iepriekš. Piedalīties dziesmu un deju

svētkos ir liels gods un prieks, bet kāds tad patiesībā ir šis ceļš uz svētkiem? Vai tas ir tikai prieks par dziedāšanu vai arī smags darbs, kas jāiegulda, lai iegūtu rezultātu?

Jaunajiem kora dalībniekiem jau pa šo gadu bija iespēja iejusties korī un saskatīt imeslus, kāpēc dziedāt ir tik aizraujoši, it īpaši ja to dara kopā ar citiem cilvēkiem. **Sāra Agate Paegle (7.b)** dalījās pieredzē: „Es uzsāku dalību Madonas Valsts ģimnāzijas jauktajā korī 2024./2025.mācību gadā, un tā bija lieliska izvēle. Arī agrāk esmu dziedājusi korī, bet šogad viss bija citādāk. Stundas nebija kā mācību stundas, bet kā laimīgas sadziedāšanās starp cilvēkiem, kuriem patīk dziedāt. Es iemācījos daudz jaunas lietas par kolektīvo muzicēšanu un arī ieguvu jaunus draugus. Šis kolektīvs ir ļoti saliedēts, un es nevaru sagaidīt, kad ar to varēšu piedalīties Dziesmu svētkos.”

Ir jaunieši, kas šajā korī dzied jau vairākus gadus un nekad nav to pametuši. Vai tā ir zīme, ka šis kolektīvs ir veiksmīgs? Stāsta **Alīna Aizpuriete (10.b)**: „Es apmeklēju kori jau kādu laiku, korī sāku iet tad, kad atnāca mūsu diriģents Oskars Jeske. Sākumā mēs bijām diezgan mazs kolektīvs, bet tas netraucēja, jo Oskars zināja, ka spēks ir kvalitātē. Es neteiktu, ka jutos droši dziedāt, neteiktu arī, ka mācēju to darīt, bet atmosfēra jau no paša sākuma bija labvēlīga, un tā palīdzēja iejusties. Laiks gāja uz priekšu, mūsu skaits mainījās, un mēs arī ieguvām jaunas prasmes ar katru mēģinājumu. Kad šogad mūsu kolektīvs palielinājās līdz 90 cilvēkiem, es biju šokā, pārsteidza arī tas, ka ieraudzīju daudz cilvēkus, kurus es nekad mūžā nebiju gaidījusi korī, bet tas tikai pierāda to, ka atmosfēra ir laba, mēs cits citam palīdzam, un skolotājs mūs saprot un ir mums kā draugs. Līdz dziesmu svētkiem noteikti palīdzēja nokļūt diriģenta spars, jo pat ja mēģinājumā bijām maz, viņš strādāja uz visiem simts, un šobrīd, kad esam gandrīz 100 dalībnieki, viņa attieksme nemainās, to pierāda viņa sviedri uz pieres pēc katra mēģinājuma.”

Tāpat kā Alīna, es pati dziedu šajā korī jau vairākus gadus un varu teikt, ka ceļš uz šo mērķi ne vienmēr ir viegls, tas prasa daudz spēka, atbalstu, atdevi un disciplīnu. Tāpēc vienmēr esmu apbrīnojusi, kā mūsu diriģents katru reizi ienāk zālē ar to pašu smaidu un enerģiju, kas iedvesmo mūs visus kļūt par labākiem dziedātājiem. Viņa spars mums palīdz strādāt daudz kvalitatīvāk un nekad neļauj mums padoties. Kā jūtas diriģents, stāvot priekšā šim lielajam kolektīvam?

„Jāatzīst, ka Madonas Valsts ģimnāzijas jauktais koris ir mans pirmais jauniešu koris, ko vadu viens pats. Es patiesi esmu laimīgs, ka varu piedzīvot jau otros Dziesmu svētkus ar mūsu kori. Mums ir brīnišķīgi jaunieši! Ceļš uz svētkiem nebūt nebija viegls, bet uz katru mēģinājumu devos, dodos un arī došos ar vispatiesāko vēlmi sniegt jauniešiem pārlicību, ka ikkatrs spēj un var, ja dara! Esmu priecīgs, ka daudzi no mums seko savam dziesmas ceļam jau gadiem un ir mūsu korī vairākus gadus. Tāpat esmu priecīgs un lepojos par katru, kurš savu dziesmu ceļu ir sācis vai atsācis tikai šogad. Tas nav viegls ceļš, bet tomēr ārkārtīgi skaists. Visiem saviem mīļajiem dziedātājiem novēlu šajos Dziesmu svētkos gūt daudz skaistu sajūtu, emociju, piedzīvot daudz prieka brīžu, kas viņu dziesmas ceļu tikai stiprinās un aizvedīs līdz pat 2028.gada Vispārējiem latviešu dziesmu un deju svētkiem. Es zinu - mēs tur būsim!” emocijās dalās **diriģents Oskars Jeske**.

Šis gads ir pierādījums tam, ka dziesmas spēks spēj vienot. Mūsu koris kļuvis ne tikai skaitliski lielāks, bet arī stiprāks garā, pārlicībā un mērķtiecībā. Tā ir vieta, kur atrodi sevi, kur dziesma kļūst par tiltu starp dažādām personībām un kur diriģenta paceltā roka vieno vairāk nekā tikai balsis — tā vieno cilvēkus.

Foto no [facebook.com](https://www.facebook.com/elza.dzuljeta)
Elza Džuljeta Berga (9.b)

Kaut varētu laiku patīt atpakaļ

No 29. līdz 30. aprīlim 10.b un 10.c klašu skolēni devās aizraujošā ekskursijā uz Igauniju. Divu dienu laikā piedzīvotais bija tik bagātīgs un iespaidīgs, ka pat garais ceļš šķita kā daļa no piedzīvojuma.

viesnīcas ērtajās istabīnās devāmies apskatīt Tallinas vecpilsētu. Tā ir viena no vislabāk saglabātajām viduslaiku pilsētām Eiropā un iekļauta UNESCO pasaules mantojuma sarakstā. Mūs apbūra bruģētās ieliņas, gotiskās ēkas un saulriets, kas apzeltīja pilsētas torņus. Īpašu iespaidu atstāja skats no skatu platformas „Kohtuotsa”, no kuras paveras gleznains panorāmas skats uz vecpilsētu un jūru.

Izbraucām

agri – jau pulksten sešos no rīta, un mūsu ceļabiedri bija divstāvēgs autobuss, draudzīgs šoferis un izcili zinoša gide, kura spēja padarīt katru pieturvietu īpašu. Ceļš uz Igauniju sākās mierīgi, visi vēl bija miegaini, un nebija rasts celties tik agri. Taču šis rīts uzsāka nedēļu garās brīvdienas, ko bijām labi nopelnījuši.

Ap septiņiem visi to jau bija sapratuši, un sākās, šķietami, neaizvietojamā, skolēnu mīļākā daļa ekskursijās – jautrais autobusa brauciens. Autobusa 2.stāvu piepildīja mūzika, smieklī, draugu sarunas, kameru klikšķi un spēles. Pārbraukuši pāri robežai, sapirkušies suvenīrus, skolēni bija gatavi izpētīt skaistās kaimiņvalsts kultūru, vēsturi un skatus, ar to īpaši palīdzēja lieliskās gides fakti.

Pirmais pieturas punkts bija Tallinas Jūras muzejs, kas atrodas vēsturiskajā hidroplānu angārā. Tur bija ne tikai interesantas ekspozīcijas, bet arī daudz aktivitāšu – iespēja izpētīt īstus kuģus, ielūkoties zemūdenē „Lembit” un pat izmēģināt dažādus interaktīvus jūras navigācijas uzdevumus. Muzejs pārsteidza ar savu mūsdienīgo pieeju un atmosfēru, kas ļāva iejusties īsta jūrnieka lomā.

Pēc tam devāmies uz Tallinas panorāmas ratu, kas atrodas uz tirdzniecības centra „T1 Mall of Tallinn” jumta. Trīs gari apli augstu debesīs ļāva mums vērot Tallinas pilsētu no putna lidojuma – redzējām gan vecpilsētu, gan jūru, un daudziem tā bija viena no spilgtākajām ekskursijas pieredzēm.

Vakarā pēc nelielas iepirkšanās un iedzīvošanās

Nākamajā rītā, jau pulksten astoņos, pēc sātīgām brokastīm devāmies pie dabas – uz diviem Igaunijas ūdenskritumiem. Pirmais bija Keilas ūdenskritums, ko nereti dēvē par Igaunijas Niagāru, bet otrais – Jagala ūdenskritums, kas ar saviem 20 metriem ir viens no augstākajiem Igaunijā. No turienes bija iespēja doties līdz pat jūras krastam, kas piedeva brīdim vēl lielāku burvību.

Vēlāk sekoja ekskursija uz degakmens raktuvēm Kohtla-Jārve. Šeit dalījāmies grupās un devāmies pazemē ar racēju vilcienu. Redzējām, kā tiek urbti tuneļi, kā izskatās īstas šahtas un pat sajūtām pazemes putekļus un vēsumu. Raktuves sniedza ne tikai zināšanas, bet arī emocijas, ko reti kur var piedzīvot.

Noslēdzot ekskursiju, devāmies uz Tartu, kur mums tika dots brīvais laiks – ēšanai un atpūtai. Pēc tam caur Valgu-Valku devāmies mājup, kur vēl vakarā atgriezāmies savā skaistajā Madonā.

Skolēni atzina, ka visvairāk patika panorāmas rats, ūdenskritumi un Jūras muzejs. Ekskursija tika vērtēta kā ļoti izdevusies, un jau dzimst idejas par nākamajiem galamērķiem – Lietuvu vai Poliju. „Ekskursijas noslēgumā gribējās patīt laiku atpakaļ un piedzīvot abas dienas vēlreiz. Laiks lidoja ērgļa spārniem,” teica kāda skolniece. „Vēlos šo pašu pieredzēt vēlreiz – draugi, smieklī un jauni iespaidi, kultūra,” piebalsoja cits skolnieks.

Foto no 10.b klases arhīva

Alise Sidarenko (10.b)

Iepazīstot kaimiņzemi Igauniju

24. un 25.aprīlī mēs, 8.a un 8.b klase, devāmies kopīgā ekskursijā uz Igauniju. Brauciena laikā apmeklējām Tartu, Kiviõli, Jõhvi, Mustve pie Peipusa ezera, Kohtlas raktuvju muzeju un Valastes ūdenskritumu.

Tartu iepazīnām pilsētas vidi un dažus interesantus apskates objektus. Kiviõli pilsētā mēs nakšņojām viesnīcā, kur bija iespēja uzkāpt kalnā, no kura pavērās plašs un skaists skats uz apkārtni. Pēc aktīvās dienas bija iespēja doties uz saunu, lai atpūstos. Apkārtne vide bija piemērota nesteidzīgām pastaigām un dabas baudīšanai svaigā gaisā. Rītu iesākām ar gardām un labi sagatavotām brokastīm, kas deva enerģiju jaunai dienai.

Kohtlas raktuvēs devāmies pazemes šahtā un uzzinājām

daudz par degslānekļa ieguvu. Pie Peipusa ezera baudījām mieru un skaisto dabu. Bet Valastes ūdenskritums ir viens no iespaidīgākajiem ūdenskritumiem ne tikai Igaunijā, bet visā Baltijā, tā augstums ir 30,5 m.

Ekskursijā pavadījām lielisku laiku ar paralēlklasi – kopā smējāmies, piedzīvojām un saliedējāmies. Liels paldies skolotājām Elīnai Macijevskai un Anitai Tropai par rūpēm un organizēšanu, kā arī vecākiem par iespēju doties šajā aizraujošajā braucienā! Un, protams, īpašs paldies mūsu gidam, kas padarīja šo ceļojumu vēl aizraujošāku un interesantāku!

Sibilla Jankauska (8.a)

2025

Humoreska
Dabiska katastrofa

Eksāmenu laiks jau rit pilnā sparā, bet klase tam sāk gatavoties tikai dienu pirms. Skolotāja stāv klases priekšā, un viņai pa vaigu noslīd asariņa, un nevar saprast, vai šis saviļņojums radies no bērnu ieguldītā darba, vai no bailēm, ka daži klasē vēl joprojām nemāk teikumu iesākt ar lielo sākuma burtu. Klasē jūtams satraukums, un sāk rasties pēdējā brīža jautājumi skolotājai Ingai Gudrulei.

Skolotāja pirms eksāmena atgādina skolēniem: „Atcerieties - komatu liek tur, kur ir pauze domās!” Pēteris pie sevis iedomājas: „Ā.. Tad jāliek komats katru reizi, kad es padomāju?” Eksāmenā Pēteris, nešauboties par savām atbildēm, pilda uzdevumu par komatiem un raksta „ŠODIEN, ES, GĀJU, UZ, SKOLU.”

Pēc eksāmena Pēteris Komatiņš, pārliecināts par savām atbildēm, dodas pie skolotājas, lai pārjautātu atbildes “vienīgajā” uzdevumā, kurā viņš nebija pārliecināts. Skolotāja, noklausoties Pētera jautājumu, vīlusies uz viņu paskatās un saka: „Pēteri, kā tu šo varēji nezināt? Es taču vēl pirms eksāmena atgādināju visiem, ka komatu liek tur, kur ir pauze domās! Tu pie tam esi Pēteris **Komatiņš**! Tev to vajadzēja atcerēties!”

Pēteris noskumis, taču skolotājai atbild: „Ā...Atvainojos, skolotāj! Bet es jau nevaru to visu zināt! Jūs jau esat tā **Gudrule!**”

Lelde Cielaka (9.b)
Agate Liepiņa (9.b)
Elza Džuljeta Berga (9.b)

Kad dzejoli rada mākslīgais intelekts

Saules stīgas vijas kā zelta vijole,
Sapņi lido brīvi kā taureņi spoži.
Grāmatas klusē, tās guļ kā ezers mierīgs,
Domu vilcieni steigš, bet tu esi brīvs un smaidīgs.

Zāle čukst pasakas, rasas pilienos slēptas,
Debesis zīmē gleznas – krāsainas, neredzētas.
Laiks kā konfekte kūst – tik salds un lēni,
Katrs rīts kā pasaka, kas dzimst starp ziediem rēni.

Atpūties, skolēn, kā zvaigzne debesīs spoža,
Jo vasara ir tava – brīva, silta un droša.

Literārā lapa

Humoreska
Čau-mala!

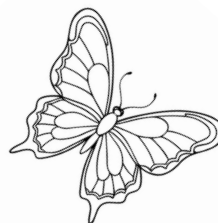
Beidzot pienākusi eksāmena diena. Viktors Vējš un Māris Mierīgais pavirši gatavojušies eksāmenam un ļoti uztraucas par to. Māris Mierīgais iepriekšējā vakarā veiksmīgi atradis visas atbildes, tāpēc līksmi uzdejoja riņķa polku, bet Viktors Vējš gan nebija tik pārliecināts par savām spējām.

Pēc dažām minūtēm sāksies eksāmens, tāpēc skolotāja Mala Bērziņa visus pulcē koridorā. Par laimi, abi zēni tika nosēdināti blakus, bet vistuvāk skolotājas galdam.

Kad Viktors Vējš tika pie bioloģijas eksāmena daļas, viņš samulsa, ieraugot jautājumu: „Kas ir ārējais apvalks, kas pasargā riekstu vai olu?” Piecas minūtes padomājis, nezināja, ko darīt, un atcerējās par sola biedra atrastajām atbildēm. Klusi šim čukstēja „Eu!” un ar pirkstu norādīja uz jautājumu, ko nesaprata. Māris Mierīgais klusi atbildēja, ka atbilde ir čaumala, bet Viktoram Vējam aizlipusi labā auss, jo šorīt netīšam iemidzis uz brokastu medusmaizes, tāpēc viņš nedzirdēja un prasīja vēlreiz. Vairakkārt atkārtojies, Māris Mierīgais vairs nebija mierīgs, viņš diezgan skaļi noburkšķēja, ka atbilde ir „ČAUMALA!”

Skolotāja Mala nesaprašanā paskatījās uz Māri, vairs ne tik Mierīgo, un atbildēja: „Nu, čau, čau tev arī!”

Jasmīna Šromberga (9.b)
Rēzija Grundmane (9.b)

Redaktore: Viviāna Ribakova-Roledere

Redkolēģija:

Skārleta Elizabete Šnēbaha, Elīza Putniņa, Veronika Gipsle, Sofija Bakmane, Sonora Viņaude, Sibilla Jankauska, Rasa Irbe, Laura Krampe, Rūta Rosmane, Anna Reitere, Līva Rēķe, Sindija Kolomegina, Keita Dzene, Elza Džuljeta Berga, Emīlija Barinska, Mārtiņš Bārbals, Eldars Manuilovs, Raiens Gaiduks, Roberta Kellija, Līna Bērziņa, Alise Sidorenko, Paula Ozola, Paula Madžule, Estere Spridzēna, Elza Jermacāne, Laura Pavlovskā, Monta Mālniece, Adriāna Kampe, Kristiāna Kartušina, Rihards Raiens Jefimovs, Elza Marta Žvagina, Madara Paula Eglīte

Konsultante: Kristīne Lukaševica